

کامواهای رنگی...

گزارشی از بخش کودک و نوجوان دهمین نمایشگاه بین المللی قرآن کریم (آبان و آذر ۸۱)

جملهای که فراموش کرده بودم

0 عزتالله الوندى

از در نمایشگاه که وارد می شوی، بر میز بزرگی که پارچه مخملی سبزرنگی روی آن کشیده شده، صد و بیست و یک کاسه چینی می بینی که در هر یک از آنها کلاف نخ رنگینی است. کلافها رنگهای متفاوتی دارند؛ از سبز و سرخ و سفید تا بنفش و آبی و نیلی و نارنجی و زرد. نخها در وحدتی زیبا، به یک کلاف چند رنگ بزرگ متصل شدهاند و کلاف بزرگ در بالای سقف، مجموعهای از نخهای رنگین است.

> نمی آورم؛ عبارتی که با دیدن این کلاف به ذهن أدم مي رسد. نوجواناني هم كه مثل من اين نخها را دیدهاند، أن عبارت پرمعنا را به یاد نمى أورند. محمدرضا شادكام دانش أموز دوم راهنمایی مدرسه عبید زاکانی می گوید: «یک وحدت و هم بستگی توی این اثر هنری است که آدم را یاد... یادم نمی آید، ولی به هر حال یک چیزی هست که امیدوارم بقیه مثل من حافظهشان بد نباشد و آن عبارت را به

هرچه فکر می کنم، آن عبارت زیبا را به یاد

بخش کودک و نوجوان دهمین نمایشگاه قرآن کریم هم مثل بخشهای دیگر، ازقبیل دانشجویی، رایانه و نرمافزار، از فرش تا عرش، جوان، بانوان، بین الملل و... فعالیت خود را از همان روز پنجم ماه رمضان و نخستین روز نمایشگاه، آغاز

کرد. بعد از آن کلافهای تو در تویی _ا که در استانه نمایشگاه همه چشمها را مشغول خود می کرد، به راهرویی

خاطر بياورند.»

میرسیدی که منتهی به چند تا پله می شد. پله ها را باید پایین میرفتی و پس از طی کردن چند تا راهرو و پیچ و غیره (!!) به بخش کودک و نوجوان میرسیدی. این بخش را ما با نشریه هد هد آغاز کردیم. همان نشریهای که بخشی از گزارش شماره چهار آن، در آغاز این گزارش آمده. نشریه هد هد را یکی دو سال است که سیدمحمد سادات اخوی سردبیری می کند. این

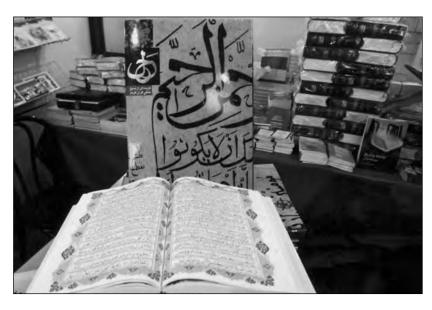
نشریه، بخشهای قابل توجهی چون داستان، شعر، گزارش، خبر، گفت و گو، عکس، طنز و کاریکاتور و... دارد که امسال به نظر بعضى از بچهها بامزهترين قسمت آن، کاریکاتور و عکس های خنده دار بود.

در بخش کودک و نوجوان، هیچ نشانی از کتاب نبود؛ نه کتاب شعر، نه کتاب قصه و نه حتی کتاب سرگرمی و رنگ آمیزی و…!

در این بخش، بچهها پس از ورود، با نقاشی های همسن و سال های شان رو به رو می شوند؛ نقاشی هایی که در قطع ۹۳ و در قابهای چوبی رنگی، روی دیوار آویزان شده بود و مسئولان این بخش در روزهای آخر نمایشگاه، یادشان افتاد که باید از این نقاشی ها در بخشهای دیگر هم استفاده کنند و آنها را در راهروی بخش از فرش تا عرش، روی دیوار آویزان

کمی جلوتر از در ورودی بخش کودک و نوجوان، میزهایی نُقلی و زیبا، در قد و اندازه خود بچهها به چشم

می خورد که دور هر کدام از آن ها هفت هشت کودک با وسایل نقاشی نشسته و مشغول نقاشی بودند با موضوعهای

قرآنی و دینی. یکی از بچهها که خودش را ابوالفضل گودرزی معرفی کرد، داشت در بخش نقاشیهای دیواری، روی یک کاغذ سفید طرح میزد. بعدها که شروع به رنگ آمیزی آن کرد، گفت: من دارم تصویر شبی را نقاشی می کنم که حضرت علی(ع) به جای حضرت محمد (ص)، در بستر خوابید تا دشمنان پیامبر (ص)، به آن حضرت آسیبی نرسانند.

کمی جلوتر از او، درست روی پیچی که راهرو ورودی را به راهرو دوم وصل می کرد، میز خوشنویسی بود. عاطفه احمدیان مزرعه (۱۴ ساله) نیز در پشت این میز مشغول خوشنویسی بود. او روی کاغذ خوشنویسیاش نوشته بود: «ز بسمالله می خوانم خدا را».

بخش بعدی، بخش دانستنیهای قرآنی بود که چند روحانی آن را می گرداندند. قصهها، نقلها، ضربالمثلها و تمثیلهای قرآنی از مواردی بود که آنها برای بچهها نقل می کردند. یکی از آنها گفت: امسال با آن که از نمایشگاه خیلی استقبال شده، اما تغییر مکان این بخش، یک سری مشکلات به وجود آورده که تهویه نامناسب هوا، سردرگمی کودکان و نوجوانان برای پیدا کردن و... از آن جمله است.

یکی از جالبترین بخشهای مربوط به کودک و نوجوان، بخش نمایش عروسکی سایهای و زنده بود که به بازنمایی قصههای پیامبران اختصاص داشت.

احمد عرب لو، سردبير رشد جوان، درباره اين بخش گفته است: اين بخش بسیار متنوع بود. با این همه من همیشه تصور می کردم برای بچهها خیلی جذاب نیست، اما بچهها خیلی علاقهمند بودند. از آن جا که بچهها

قرآنی است، اما متاسفانه مشکل عمدهای در بخش فرهنگی وجود دارد. به این معنا که در هیچ جا زیربنایی کار نکردهایم. اگر بخواهیم کار موفقی انجام دهیم، باید از پایه و زیربنا شروع کنیم که مسلماً پرداختن به بخش کودک و نوجوان، از بهترین راههاست.»

الخلافورية المالين ألفن التهم مَالِكِ بَوْمِ الدِّينِ إِنْ الدَّاتِ مَا لَكُ تَعَبُّ لَا مَا الإلا تستبين المدنا المتسالط والمعنا أينا المان ويونا

> عرب لو، حرف هایش را چنین ادامه می دهد: «در همین بخش هم متاسفانه تلاش ماندگاری صورت نگرفت. البته در ذهن بچهها چیزهایی شکل می گیرد که هرگز پاک نخواهد شد و طبق فرمایش یکی از معصومان(ع) أموزههای کودکی چون نقشهایند که بر سنگ حک می شوند و هیچگاه زوال نمی یابند. این حرکت جدی و تلاش ماندگار می توانست در حوزه کتاب کودک و نوجوان صورت بگیرد. مسلماً کتابهای مذهبی زیادی برای کتاب خواندن کودک چاپ و منتشر می شود، اما هیچ یک از این کتابها در نمایشگاه و به ویژه در بخش کودک و

نوجوان عرضه نشده بود و از چهار کتابی که نشریه هد هد معرفی کرده بود، بچهها حتی یک کتاب را هم نمی توانستند در نمایشگاه پیدا کنند. البته در بخش ناشران نمایشگاه، کتابهای معدودی برای

این گروه سنی یافت می شد، اما آن قدر انگشتشمار بود که به چشم نمی آمد.»

و دلقالعات دوت

عبدالعظیم فریدون، ناشر کتابهای کودک و نوجوان و مسئول این بخش، در گفتوگو با گلستان قرآن، درباره هدفهای بخش کودک و نوجوان گفت: «مهمترین هدف این بخش، برقراری حسن معنوی میان بچهها و قرآن کریم است که اگر بتوانیم کلید آن در این مدت کوتاه بزنیم، رسالت خود را انجام دادهایم. همیشه باید نتایج را با مجموعه برنامهریزیها و امکانات بسنجید. برقراری ارتباط معنوی میان بچهها و قرآن، هدفی عالی است، اما رسیدن به آن به امکانات نیاز دارد. در سالهای گذشته، امکانات این بخش بیشتر بود. به همین دلیل، کودکان در آرامش می توانستند ضمیر خود را منعکس کنند و از حضور در این بخش لذت ببرند. ما از سالهای گذشته مضرر پیدا کردهایم که هر سال در نمایشگاه حضور پیدا

می کنند، اما متاسفانه امسال، فضای بخش ما عوض شد و با آن که جذاب ترین و شلوغ ترین بخش نمایشگاه، بخش کودک است، فضای کوچک تر و نامناسب به آن اختصاص داده شده.» بازتاب این امر، در آثار بچه انمایان است و فریدون اعتقاد دارد، چون این غرفه در مسیر عبور مراجعه کنندگان بزرگسال قرار دارد و آرامش کودکان را برهم می زند، به همین علت آثار آنها به نسبت سال گذشته، سیر نزولی داشته است.

عده ای از کودکان و نوجوانان حافظ قرآن که در برنامه های بخش بانوان شرکت کرده بودند، در بخش کودک و نوجوان، دنبال نشریه هدهد می گشتند. آن ها می گفتند مصاحبه شان در این نشریه به چاپ رسیده است. جای این نوجوانان ۱۱ تا ۱۴ ساله که در بخش بانوان نمایشگاه دهم قرآن کریم، به اجرای برنامه تواشیح و قرائت قرآن پرداخته بودند، در برنامه هایی که بخش کودک و نوجوان مجری آن بود، خالی می نمود.

«از پلهها پایین میروم. این جا بخش هنرهای قرآنی است و از خوشنویسی شروع میشود. نخستین عبارتی که به چشم میخورد، «بسمالله الرحمن الرحیم» با خط شیوای استاد امیرخانی است و تابلوی بعدی... پیدا کردم! این همان عبارتی است که داشتم دنبالش میگشتم: «واعتصموا بحبل الله جمیعاً ولا تفرقوا»... با خوشحالی پلهها را دو تا یکی می کنم و میروم سراغ کامواها، محمدرضا و بچههای دیگر هم که با آنها صحبت کردهام، هستند. وقتی به هم میرسیم، مثل یک کلاف بزرگ که از نخهای متعدد پیچیده شده باشد، به هم میپوندیم... حالا یک جمع واحد شده ایم.»